

bibeholdt, men endog at den bliver forhøjet. Med Hensyn til denne Beskyttelse forholder det sig saaledes, at det var et af de meget faa Punkter, hvor jeg var gaaet med til en Forhøjelse af Beskyttelsen, fordi jeg vidste, at Stenhuggerindustrien led under vanskelige Kaar, og jeg mente da, det var forsvarligt at gaa med dertil. Nu har Flertallet imidlertid ikke ønsket det, og det Forslag, jeg stillede, er blevet reduceret til en Tiendedel af Beskyttelsen, til 0,2 Øre i Stedet for 2 Øre. Men Arbejderne andrage ikke blot om at faa de 2 Øre, der oprindeligt var foreslaaet, men endog om at faa Beskyttelsen forhøjet til 3 Øre. Det kan egentlig heller ikke siges at gaa i Retning af Frihandel, og hvis man læser Tobaksarbejdernes Forbunds Andragende, som jeg nylig citerede, vil man se, at det gaar heller ikke i den Retning.

Men Sagen er ogsaa den -- og det ved hvert Menneske her i Landet --, at hele dette samlede Forslag, som er opstillet fra Socialdemokraternes Side, er Politik. Det er ikke stillet i den Tro, at det skulde tages paa Ordet, og saa skulde man staa ved det. Nej, alle vide, at Tankegangen er den, at det, det først og fremmest gælder om, er at komme Regeringen til Livs. Derfor maa der stilles noget op, som ser vældig radikalt ud, noget, der giver et Slag til Regeringen, tilsyneladende fra et meget radikalt Standpunkt. Derfor gør man kort omkring fra tidligere Tidens Standpunkt, hvor man ikke havde Interesse i at bekæmpe Venstre. I 1897—1900 var det ikke den storpolitiske Interesse at slaa Venstre ned, men det er det blevet nu. Og derfor er det de politiske Hensyn og dem alene, ikke Hensynet til Erhvervslivet, ikke Hensynet til Spørgsmaalet om Arbejdernes Lønvilkaar, men de politiske Hensyn, Spørgsmaalet om at faa et Standpunkt, hvorfra man kan angribe Regeringen, der har motiveret disse Ændringsforslag. Og naar man tør indlade sig paa det, gør man det ganske simpelt i den faste Overbevisning, at de Herrer deroppe i Landstinget, som varetage Fabrikanternes Interesser, nok skulle sørge for, at Beskyttelsen alligevel ikke kommer for langt ned (*Borgbjerg*: Det besørge de allerede hernede). Det ærede Medlem ved meget vel, at hvis vi toge ham paa Ordet her, vilde Følgen deraf kun blive, at der ikke førtes nogen Toldlov igennem. Der var ikke nogen Mulighed — ikke alene af Hensyn til den finansielle Balance, men ogsaa af Hensyn til Beskyttelsen — for at føre en saadan

Toldlov igennem. Resultatet deraf blev da, at vi arbejdede under vor gamle Toldlov med dens store og paa mange Punkter urimelige Beskyttelse, og det er ganske vist et Resultat, som den beskyttede Industri ogsaa meget vel kan være tjent med. Jeg forstaar derfor godt, hvad Motiverne er for det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds til at tage dette Standpunkt, han har jo øjensynligt taget Teten her. Jeg skal tilbagekalde nogle Ord, jeg sagde ved første Behandling. Da sagde jeg, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds taler, men det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) siger, hvor Skabet skal staa. Jeg skal indrømme, at det er blevet det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, der denne Gang har sagt, hvor Skabet skal staa, og derfor er det kommet til at staa paa en helt anden Plads, end det stod i 1897.

Det ærede Medlem mener naturligvis, at dette kan man gøre ganske gratis, der er ingen Risiko ved det. Naa, det kunde nu være, at det ærede Medlem spillede for højt Spil her, det kunde være, at det ærede Medlem en skønne Dag kunde komme til at se, at der var nogen Risiko derved. Det er nemlig ikke givet til enhver Tid, at de større Landmænd, der ere saa stærkt repræsenterede i Landstinget, se med Venlighed til Beskyttelsen. Det er ikke saa overmaade mange Aar siden, at der mellem de store Landmænd levede den Tro, at man endnu kunde naa til en Korntold her i Landet. Der eksisterede en Forening, som virkede derfor, og de allierede sig med Industribeskytterne her, ligesom Agrartoldmændene i alle Lande have gjort det. Der sidder endnu i Kroppen paa de store Landmænd en Erindring derom, og de bevare endnu en vis vag Sympati for Beskyttelsen og ville ikke være med til at rive den ned. Men paa den anden Side er det ganske klart, at Haabet om at faa en Korntold her i Landet er ganske overordentlig svækket i de senere Aar, og jeg antager, der ikke vil gaa ret lang Tid, før det Lys fuldstændig slukkes for de store Landmænd. Naar det er sket, ville de hurtigt komme til det Resultat, at der ikke er andet for dem at gøre i Toldsagen end at slutte sig fuldstændig sammen med de smaa Landmænd. De ville se, at baade deres egne Interesser tilsige dem det, og at den Udvikling, vi ere inde i, naturligt bør føre dem den Vej. Og saa kunde det jo nok være, at dette Tings Flertal og det andet Tings Flertal kunde mødes i en